

Daens Vandaag

Tweemaandelijks tijdschrift van het Priester Daensfonds

XXVII, nr. 2, maart - april 2003

*Waarde lezers,
Beste daensisten en sympathisanten,*

De verkiezingspanelen rijzen als paddestoelen uit de grond of verschijnen plots, als uit het niets, langs de kant van de weg. “Waar men gaat langs Vlaamse wegen, komt men politici tegen...” Bij de verhuurders van aanhangwagentjes, de drukkers, de plakkers, de postbestellers... stijgt de werkdruk.

Ook wij voelen langzaam de verkiezingskoorts stijgen, nu nog wat getemperd door de situatie in het Nabije Oosten, maar weldra in alle “belofte – hevigheid” over ons losbarstend. De verkiezingswind uit het zuiden van dit land voorspelt voor de Vlaamse ontvoogdingsstrijd alleszins niet veel goeds. Ten overvloede wordt voor de zoveelste keer weer aangetoond dat Vlaanderen én Wallonië een eigen economisch beleid nodig hebben.

Intussen heeft de Vlaamse minister van Werkgelegenheid wel meegedeeld dat de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen het laatste jaar met een kwart is toegenomen. Maar 't is zelfs meer: 17,3%! Wie denkt dat het weeral de laaggeschoolden zijn die getroffen worden heeft het mis! Ook jongeren met een hoger diploma vinden steeds moeilijker een baan. De oorzaak zou de slechte economische situatie zijn. Een nuchtere, nietszeggende vaststelling. Over de blijvende solidariteitsdruk die ons Vlamingen ten deel valt in dit dierbaar vaderland wordt met geen woord gerept. Verhoogde werkloosheid brengt automatisch verhoging van de armoede met zich mee. En hier zijn we dan beland op het terrein van de Vlaamse minister van Welzijn! Evenals zovele andere bekommerde mensen vragen de Daensisten – uiteraard – naar de uitvoering van het Vlaamse Actieplan Armoede, waarover reeds zoveel werd gepraat! Natuurlijk is het in een democratisch systeem normaal dat de oppositie allerlei oplossingen aanreikt, maar eenmaal in de regerende coalitie beland, worden zoveel beloftes met de mantel van “het compromis” toegedekt. Wij weten dat wantoestanden aan de kaak stellen altijd gemakkelijker is dan proberen ze op te lossen. De beste stuurder staan nog steeds aan de wal. Maar we zijn er van overtuigd dat inventieve en gedreven politici bezield door een gezonde Vlaamse reflex tot veel in staat zijn ...als ze dat zelf willen!

Herman Slagmulder, voorzitter

Daens Vandaag

Verantwoordelijke uitgever:

Herman Slagmulder
Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
0 en 053 / 77 68 53
e-mail: herman.slagmulder@yucom.be

Hoofdredactie:

Frans Van Campenhout
Loweidestraat 2, 1700 Dilbeek
0 en 02 / 567 94 98
e-mail: fvcampenhout@pi.be

Opmaak:

Erik D'Hondt
Wijgstraat 35, 9320 Erembodegem
0 en 053 / 77 44 97
e-mail: eriko@pandora.be

Kernredactie:

Peter Dauwe, Wouter De Bruyne, Erik D'Hondt, Herman Slagmulder, Frans Van Campenhout, Louis Van Roy en Emiel Van Schuylenbergh.

Coördinatie publiciteit:

Emiel Van Schuylenbergh

Priester Daensfonds

Sociaal-culturele vereniging aangesloten bij Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV), Vlaamse Culturele Koepel (VCK) en Aalsterse Cultuurraad.

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
0 en 053 / 77 68 53
e-post: info@daens.org
webstek: www.daens.org

Raad van Bestuur:

Voorzitter: Herman Slagmulder
Ondervoorzitter: Willy De Turck
Secretaris: Luc Geeroms
Penningmeester
Emiel Van Schuylenbergh

Leden

Stephan Beeckman, Mieke De Schep-
per, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne,
Lutgarde De Ridder, Erik D'Hondt,
Luc D'Hondt, Rob Librecht, Jozef
Liebaut, Roel Temmerman, Frans Van
Campenhout, Karel Van den Bossche,
Machteld Van de Perre, Louis Van Roy
en Ghis Willems.

Lidmaatschap :

Jaarlijkse bijdrage: 12,50 €
Scholieren en studenten: 6,25 €
Ereleden: 25,00 €
Beschermden leden: 50,00 €
Rekeningnr: 432 -5245521-01

PRIESTER DAENS - STEUNFONDS VOOR HET DAENSHUIS

Het Priester Daensfonds zet zijn schouders onder zijn initiatief "Aalsters Wijkgezondheidscentrum Daenshuis" en opent een steunlijst. Hoe dan ook, er is een noodzakelijk startbudget nodig.

Stortingingen kunnen gebeuren op: 777 -5976881-11 van vzw Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis", 9300 Aalst

Daelemans Augustin, Aalst	25€
Sonck, Herwig, Denderleeuw	25€
Priester Daensfonds, Aalst	1.250 €
Actueel Denken, Aalst	2.480 €
Vlaamse Kerngroep, Erembodegem	50€
ACW-Zuid-Oost-Vlaanderen	50€
Slagmulder-Van de Waeter	25€
Mensen voor Mensen, Aalst	25€
Bowling Ganzendries, Erpe-Mere	12,5€
Zep, Aalst	12,5€
Zakenkantoor Martens-De Kegel, Ninove	50€
't Binnenhof, Aalst	25€
Fortis Bank, Erembodegem	25€
Marmercentrale Louis Ringoir, Lede	25€
Mouton, Aalst	25€
Vlaamse Kring- VTB-VAB, Erembodegem, Terjoden	50€
Lets, Aalst	50€
Drukkerij De Smet, Lede	50€
Vlaams Neutraal Ziekenfonds, Aalst	50€
Europabank, Aalst	12,5€
AAL Hop, NV Buko	12,5€
Luk D'Hondt, Erembodegem	12,5€
Jan Caudron, Erpe	12,5€
Bond Moyson, Aalst	50€
BACOB, Erembodegem	50€
Christelijke Mutualiteiten, Aalst	100€
Geeroms Luc, Aalst	50€
Agneessens Herwig, Denderleeuw	30€
Taeleman Georges, Erembodegem	25€
De Paep Pol, Erpe	25€

Namens het Priester Daensfonds en het Aalsters Wijkgezondheidscentrum "Daenshuis" danken we alle milde schenkers voor hun bijdrage.

Opgelet !!!

**De Daensdag gaat dit jaar door op
zondag 15 juni 2003
Hou nu reeds die dag vrij.**

Voorjaarstreffen Priester DAENSFONDS in Deerlijk

Zondag 13 april

De sociale denkbeelden van priester Daens spreken de mensen van vandaag nog aan. De film met Antje De Boeck en Jan Declerck blijft op ons netvlies gebrand. **Het Priester Daensfonds uit Aalst** houdt jaarlijks een voorjaarstreffen...dit jaar **in Deerlijk**.

PROGRAMMA

9 u.30 EUCHARISTIEVIERING

in de Sint-Columbakerk opgeluisterd door het jeugdkoor 'Maria's Vreugd' onder leiding van Carine Viaene. Homilie door pastoor Michiel De Clercq

10 u.45 **ACADEMISCHE ZITTING** in ontmoetingscentrum d'Iefte

Albert Bruggeman (Heemkring 'Dorp en Toren')

spreekt over Remi Vanderschelden, Deerlijkse Daensist en gemeenteraadslid

Frans Van Campenhout (hoofdredacteur *Daens Vandaag*) spreekt over "Daens in het Kortrijkse"

Slotwoord door burgemeester **Roger Terry**.

Muzikale omlijsting:

Carine Viaene, zang, en Hugo De Backer, piano.

Presentatie: Lutgarde De Ridder

11 u.45 **RECEPTIE**

12 u.30 **FEESTMAAL**

Wie wil deelnemen schrijft 16 euro over op de rekening van het Davidsfonds 463-5191561-01 met vermelding feestmaal.

Op de spijskaart: soep, hoofdgerecht, nagerecht en koffie; inclusief alle dranken.

Inschrijven tegen uiterlijk 31 maart.

14 u.30 **RONDLEIDINGEN**

in het museum René De Clercq door Joost Vandommele

in de Sint-Columbakerk (met retabel) door Jan Dhaluin

Alle info: Dhaluin-Dekeyser telefoon en fax 056 / 72.86.70.

Organisatie: PRIESTER DAENSFONDS, DAVIDSFONDS en STICHTING RENÉ DE CLERCQ in samenwerking met de PAROCHIALE en GEMEENTELIJKE OVERHEID van Deerlijk, WERKGROEP

De deelnemers aan de voorjaarsactiviteit van het Priester Daensfonds in Deerlijk worden uitgenodigd om in de namiddag een bezoek te brengen aan de plaatselijke Sint-Columbakerk en aan het René De Clercqmuseum.

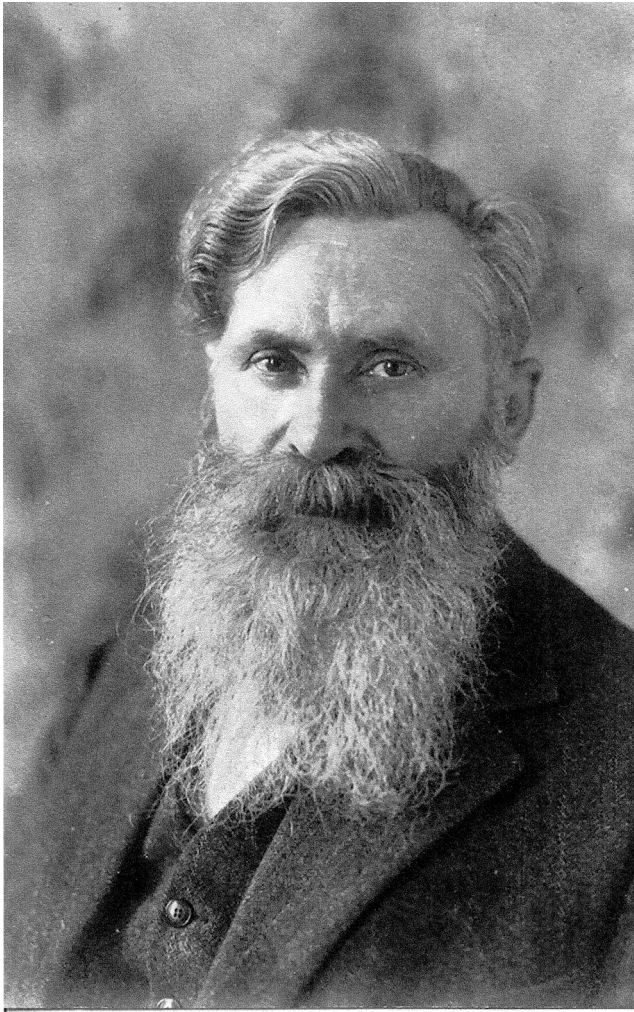
Sint-Columbakerk

De Sint-Columbakerk dateert van 1774 en bezit een eikenhouten gepolychromeerd retabel dat in 10 beeldengroepen het verhaal van de marteldood van de heilige Columba voorstelt. Columba, geboren in Spanje te Zaragoza in 258, ging op zestienjarige leeftijd naar Wenen om er gedoopt te worden. Daarna trok zij naar Sens waar ze in 274 aankwam. Omstreeks dezelfde periode was keizer Aurelianus vanuit Rome in Sens aangekomen. Hij wilde dat Columba trouwde met zijn zoon Aurelius en haar christelijk geloof afzwoer. Zij weigerde de Romeinse goden te erkennen en werd in het amfitheater van Sens opgesloten. Toen de man Barucha haar bedreigde, werd ze beschermd door een berin. Bij het zien van dat wonder liet Barucha zich eveneens tot het christendom dopen. Een woedende Aurelianus deed hout rond haar cel opstapelen en in brand steken. Opnieuw werd Columba gered door een goddelijke tussenkomst. Een plotse hevige regen doofde de vlammen. Uiteindelijk werd zij op 31 december 274 in de buurt van La Fontaine d'Azon nabij Sens onthoofd op bevel van de keizer. Haar lijk werd verborgen onder een doornhaag, maar later ontdekt door een os. Op de plaats waar Columba werd onthoofd verrees in 620 een benedictijnerklooster, dat later door hugenoten werd vernield en tijdens de Franse Revolutie verkocht. In 1842 kwam er een nieuw klooster waar men haar vereerde. In Frankrijk zijn vele kerken aan haar toegewijd, o.a.

in Sens. In België telt men er twee, in Soulme (Namen) en in Deerlijk.

Het pronkstuk van de Sint-Columbakerk is ongetwijfeld het Columbaretabel. Het is omstreeks 1535 ontstaan, vermoedelijk in een Kortrijks atelier. In de loop der jaren werd het driemaal overschilderd en begin 20ste eeuw was het dringend aan een grondige restauratie toe. Het hout was verzwakt door actieve biologische en microbiologische aantasting. De resterende polychromie bladderde af. Toch heeft het meer dan tachtig jaar geduurd vooraleer alle financiële en administratieve problemen konden worden opgelost. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het door een obus beschadigd. Tijdens de Tweede Wereldoorlog liep het waterschade op. Pas in maart 1982 kon het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium in Brussel met de restauratie beginnen.

RENÉ DE CLERCQ werd in Deerlijk geboren op 14 november 1877 in het huis dat nu zijn museum herbergt. Hij promoveerde tot doctor in de Germaanse filologie te Gent met een proefschrift over Gezelle. Hij was achtereenvolgens leraar te Nijvel, waar hij August Borms als collega had, te Oostende en te Gent.

Hij werd in het begin van de Eerste Wereldoorlog leraar aan de Belgische school te Amsterdam en redacteur van *De Vlaamsche Stem*, het dagblad voor de Vlaamse uitgewekenen in Nederland.

In 1915 trad hij toe tot het activisme en keerde in 1917 naar Vlaanderen terug als conservator van het Wiertzmuseum te Brussel en als lid van de Raad van Vlaanderen. Na de oorlog week hij terug uit naar Nederland, waar hij in ballingschap leefde tot aan zijn dood op 12 juni 1932.

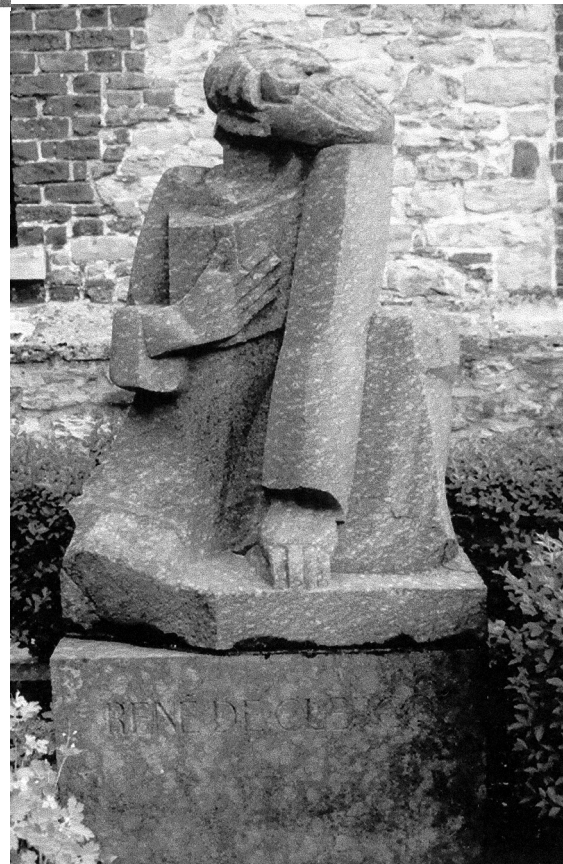
Als activist werd hij door het Belgisch gerecht in 1920 bij verstek ter dood veroordeeld.

(vervolg op pagina 10)

René De Clercqmuseum

Het René De Clercqmuseum is het geboortehuis van de dichter René De Clercq (1877-1932). Het gebouw, dat dateert uit 1790, is beschermd en werd als museum geopend op 9 juni 1991. De benedenverdieping verwijst naar de tijd van De Clercq met de woonkamer, de keuken en zijn werkkamer. De verdieping is een moderne museumruimte waar het leven van de dichter in woord en beeld wordt uitgebeeld. Een videovoorstelling vult het geheel aan. De Stichting René De Clercq beheert het museum. Ze werd in 1982 in het leven geroepen naar aanleiding van de vijftigste verjaardag van de dood van de dichter en heeft tot doel de mens René De Clercq en zijn werk in al zijn facetten grondig te bestuderen en ruimer bekend te maken.

F.V.C.

Kans of bedreiging?

Er zijn er die zeggen dat de tijd van de grote verhalen - het communisme, het christendom- voorbij is. Dat deze worden vervangen door nieuwe verhalen.

Eén van deze nieuwe verhalen is dit van de globalisering, de idee van de wereldwijde verbondenheid.

Is dit wel een nieuw verhaal?

Meer dan tweeduizend vijfhonderd jaar geleden droomde de Joodse profeet Jesaja reeds van een wereld waarin alle volkeren elkaar zouden kennen en samen vreedevol op weg zouden gaan.

Gaat de globalisering deze droom waar maken?

En als dit zo zou zijn, waarom komen dan wereldwijd duizenden betogers op straat en stellen zij kritische vragen bij deze globalisering?

Meteen is de vraag gesteld: globalisering, kans of bedreiging?

In een eerste deel gaan wij na waarover het gaat, wordt het begrip verduidelijkt.

In een tweede deel blijven wij even stilstaan bij de hoofdrolspelers, de pleitbezorgers.

Na het algemeen duiden van kansen en bedreigingen ronden wij af met het formuleren van de uitdaging.

Het begrip globalisering

Naar gelang het begrip zeer algemeen dan wel specifiek wordt omschreven krijg je een andere invulling, een andere klemtoon..

Algemeen

Algemeen verwijst het begrip globalisering naar een proces gericht op het openstellen van grenzen, het laten wegvallen van grenzen.

In deze context worden wij wereldburgers.

De wereld wordt ons dorp.

Je ondervindt het aan de lijve.

In een grootwarenhuis heb je de keuze uit producten uit vele landen.

Over de hele wereld drinkt men coca-cola en eet men

hamburgers.

De T.V.- berichtgeving neemt je mee naar alle uithoeken van de wereld.

Je vrienden op reis in verre landen sturen geen kaartjes meer maar bezorgen je hun reisverhalen via e-mail.

Onze eigen wetgeving wordt steeds meer beïnvloed en bepaald door beslissingen genomen op een hoger niveau: Europa, internationale instellingen.

Er ontstaat een nieuwe orde.

Dit verschijnsel waarbij de afstand in tijd en ruimte verdwijnt, de grenzen wegvallen, noemt men gewoonlijk mondialisering.

Specifiek

In een meer specifieke (enge) betekenis verwijst globalisering vooral naar een ordening, gebaseerd op economische principes.

Globalisering wordt dan een economisch verhaal.

In deze betekenis is globalisering de manier om niet alléén de economie op zich, maar ook de ganse samenleving, te ordenen. Dit proces wordt ook omschreven als de globalisatie van de marktordering of de vermarkting van de samenleving.

Het is in deze betekenis dat het begrip globalisering verder wordt gebruikt.

De vermarkting of het verhaal van de competitiviteit steunt op drie pijlers.

1. Liberaliseren

Zowel de goederen, als de financiële als de arbeidsmarkten moeten zich in alle vrijheid en zonder hindernissen over heel de wereld kunnen verplaatsen.

2. Dereguleren

Teveel regelgeving is uit den boze en wordt beschouwd als hinderlijk, vrijheidsbeperkend.

De klemtoon moet liggen op de logica van de markt. Deze logica houdt in dat er meer stem wordt gegeven aan de aandeelhouders en minder aan de sociale belangengroepen.

Of anders gezegd, er treedt een verschuiving op van een sociaal politieke invulling met voornamelijk oog voor de sociale gevolgen van de activiteiten naar een

meer ondernemingsgerichte invulling met het hoofdzakelijk doel winst en rendement te halen.

In mensentaal, concurrentie krijgt de voorrang op sociale regels.

3. Privatiseren

Overheidsbedrijven moeten overgedragen worden aan privé-investeerders.

Vandaag is dit de telefoon, morgen wellicht de post. Wanneer volgt de N.M.B.S. ?

Maar ook de gezondheidszorg, het onderwijs en de waterdistributie zullen niet ontsnappen aan dit markt denken.

Centraal staat de vrije concurrentie.

Liberalisering, deregulering en privatisering hebben een ingrijpende invloed op alle maatschappelijke instituties.

In zijn meest perverse vorm wordt alles koopwaar. Steeds meer wordt een beroep gedaan op diensten die via de markt verkocht worden.

Steeds meer gaan we ons gedragen als klanten op zoek naar de beste koop.

De verkondigers van het nieuwe geloof.

Elk geloof heeft zijn verkondigers, zij die de boodschap uitdragen.

Wie zijn zij?

Feitelijk gaat het om een drie-eenheid: de financiële markten, de multinationals, de internationale instellingen.

Financiële markten

Deze markten profiteren het meest van liberalisering, deregulering en de privatisering.

De bedragen die daar worden verhandeld tarten onze verbeelding.

Op zich kan je stellen dat dit kansen biedt tot meer investeringen, tot meer productie welke op hun beurt resulteren in meer tewerkstelling.

Wanneer je weet dat in 1999 meer dan 80% van de buitenlandse investeringen diende voor overnames en fusies, blijkt deze stelling een mythe.

Trouwens je leest alle dagen in de krant dat dit alles behalve nieuwe tewerkstelling oplevert.

Of wat dacht je van volgende cijfers.

Van al het geld dat op de valutamarkt wordt verhandeld, dient zowat 5% voor handel en investeringen en 95 % voor speculaties.

Vandaag kan geld in minder dan geen tijd verschuiven van de ene uithoek van de wereld naar de andere.

Multinationals

Dankzij hen is de wereld één grote werkplaats. De moedermaatschappij produceert zelf niet maar coördineert het netwerk.

dineert het netwerk.

Het centrum beslist en de ondernemingen die deel uitmaken van het netwerk verspreid over de ganse wereld, leveren deelproducten.

Zo kan de assemblage van een auto gebeuren in het ene land, de elektronica in een ander en bijv. de reclame en marketing opgezet worden in nog een ander land.

De keuze wordt veelal bepaald in functie van de fiscale voordelen enerzijds en de laagste lonen anderzijds. Om uit dit proces maximale winsten te halen heeft men de hulp nodig van liberalisering, deregulering en privatisering.

Op die wijze kunnen goederen zich vrij zonder bijkomende lasten verplaatsen.

Internationale productie, handel en tewerkstelling worden steeds meer bepaald door minder ondernemingen die steeds groter worden.

Monopolisering van de overheidsbedrijven wordt afgeschafte ten voordele van monopolies van privé ondernemingen.

Internationale instellingen

De derde groep is deze van de internationale instellingen: de wereldhandelsorganisatie, het internationaal Monetair Fonds...

De spelregels die zij opleggen zijn deze van liberaliseren, dereguleren en privatiseren.

Een schoolvoorbeeld hiervan zijn de programma's die zij uitschrijven voor de derdewereldlanden in moeilijkheden. De hulp die zij krijgen is onder de voorwaarde dat zij hun markt openstellen voor privatisering en dat de overheidsuitgaven teruggeschoefd worden.

Nu we het begrippenkader kennen, de hoofdrolspelers hebben geduid, komen wij bij de kansen en bedreigingen.

Kansen

Met de globalisering krijgt kapitaal inderdaad een ~~nieuwe dynamiek. Deze dynamiek gekoppeld aan~~ meer kostenefficiëntie geeft aan de ondernemingen mogelijkheden tot nieuwe investeringen en het scheppen van meer tewerkstelling. Naast prijsconcurrentie kan er ook een klantgerichte kwaliteitsconcurrentie worden gerealiseerd.

Om goed in de markt te liggen dienen de ondernemingen rekening te houden met de verwachtingen van de publieke opinie zowel op ecologisch, cultureel als sociaal vlak.

Daarbij komt dat een goed draaiend bedrijf nood heeft aan actieve en loyale medewerkers die ze rechtvaardig

verlonen.

Voorstanders verwijzen naar de baten en de gunstige resultaten van de markt die in het westen zijn geboekt. De welvaart van de werknemers is er toegenomen en de armoede afgenomen.

Bedreigingen

Inderdaad, het westen heeft profijt gehaald uit de markt.

~~Wat men er vergeet bij te vertellen is dat dit resultaat~~ slechts mogelijk was door juist in te grijpen op die markt. Door correcties en besprekingen op te leggen. Door sociale herverdelingssystemen in te bouwen cf. sociale zekerheid. Door bepaalde activiteiten te onttrekken aan de markt en toe te bedelen aan de overheid en aan de niet-commerciële sector.

En daar juist begint het schoentje te knellen.

Wanneer liberaliseren, dereguleren en privatiseren de lokroep wordt, vallen de beperkingen weg.

Meer nog worden onderwijs, gezondheidszorg, nutssectoren (water, elektriciteit, veiligheid) overgeleverd aan de markt.

Het gaat dan om de vermarkting van producten maar eveneens van diensten, van dienstsectoren.

Het hek is helemaal van de dam wanneer dit alles zich afspeelt binnen de vrije concurrentie.

De hamvraag is of morgen de balans van de globalisering zal overhellen naar kansen dan wel naar bedreigingen.

Niets is moeilijker dan het voorspellen van de toekomst.

Maar met op de achtergrond de goedkeuring van het Gats - akkoord zijnde het akkoord over de vrijmaking van de wereldhandel in diensten verkleinen de kansen en groeien de bedreigingen.

Dit Gats-akkoord door het Belgisch parlement goedgekeurd in 1995 gaat uit van de Wereldhandelsorganisatie (WHO). Met dit akkoord wil de WHO de internationale handel in diensten bevorderen. Onder diensten verstaat men zowel de bancaire diensten, als toerisme, energie, openbaar vervoer, onderwijs en gezondheidszorg.

Het gevaar is groot dat deze diensten onder druk van de internationale concurrentie verschuiven naar de commerciële sector.

Overdreven?

Art.6 bepaalt dat de nationale wetgeving niet strenger mag zijn dan nodig en de vrije handel niet onnodig mag belemmeren.

Over interpretatiemogelijkheden gesproken.

Stel je voor dat bijv. een buitenlands bedrijf dat arbeiders

invoert in België, onze wet op de minimumlonen beschouwt als onnodig belemmerend. Als argumentatie zou men kunnen stellen dat hun arbeiders met minder rondkomen.

De uitdaging.

Onze stelling is dat de globalisering gestoeld op liberalisering, deregulering en privatisering alle maatschappelijke instituties grondig wijzigt.

Binnen het bestek van deze bijdrage is het niet de bedoeling dit proces verder te beschrijven. Wat ons bekommert is de verschuiving van een sociaal politieke naar een sterk ondernemingsgerichte invulling. Winst en rendement worden doel op zich.

De logica van de markt noopt tot afslanking of op zijn minst tot hervorming van het sociaal herverdelingssysteem. Kostenbesparing en afslanking hebben sociaal destructieve gevolgen en leiden tot uitsluiting. Niet de markt maar onze sociale zekerheid heeft tot op vandaag een behoorlijke strijd geleverd tegen armoede en uitsluiting.

Wij moeten ons ondubbelzinnig afzetten tegen de vermarkting van de openbare dienstverlening en de privatisering van onderwijs, gezondheidszorg en milieubeheer.

Onze wereld is niet te koop.

R.L.

HET DAENSMUSEUM TE AALST

In de loop van de maand februari 2003 bezochten de 200 leerlingen van het vijfde jaar van het Aalsterse Technisch Instituut Sint-Maarten per klas of per twee klassen het Daensmuseum te Aalst.

Het nieuwe leerplan voor het vak geschiedenis voorziet namelijk ook in een synchrone studie van een historisch onderwerp. Synchroon betekent in deze context dat het politieke, het sociaal-economische en het culturele domein van één onderwerp onderzocht worden op een bepaald moment in de geschiedenis. Gezien de ligging van onze school besloten we te kiezen voor een studie van Aalst rond 1900. De strijd voor meer sociale gerechtigheid gevoerd door de daensisten werd de kern van het sociaal-economische luik. Waar konden we dan beter zijn dan in het Daensmuseum ondergebracht in de oudste kern van de stad, het Oud-Hospitaal ?

Elke Aalstenaar die zichzelf respecteert weet dat Pieter Daens in 1893 aan de basis lag van de oprichting van de Christene Volkspartij en dat Adolf Daens er het programma voor schreef. Het is diezelfde Aalstenaar niet onbekend dat eerst priester Adolf en nadien zijn broer Pieter, volksvertegenwoordiger werden voor Aalst. Zelfs een niet-Aalstenaar weet dat de conservatieve katholieken onder leiding van Woeste er alles voor over hadden om de beide broers te dwarsbomen via broodroof en/of schorsing als priester. Samen met de socialisten mogen vooral de daensisten de sociale ontvoogding van de fabrieks- en de plattelandsarbeider van Aalst en omstreken op het palmares van verdiensten zetten.

Rond die figuur van Adolf Daens werd enkele jaren geleden in Aalst een grote tentoonstelling georganiseerd. Er werd veel materiaal verzameld en men vond het jammer dat nadien een groot deel van dit archiefmateriaal niet meer toegankelijk zou zijn voor het groot publiek. Dus werd in het Oud-Hospitaal een blijvende tentoonstelling opgesteld met dit materiaal. Voorlopig blijft alles beperkt tot één zaal (met Boontjes Ondineke als bewaakster). Als de middelen het toelaten zijn er echter uitbreidingen in het vooruitzicht.

Het Daensmuseum is een heel klassiek museum. Dit wil zeggen dat men in een ruime zaal glazen kijkkasten vindt met een schat aan brieven, pamfletten, stichtingsacten ... die de geschiedenis van het daensisme zeer concreet maakt. Moderne interactieve toestanden tref je er niet aan. Van de bezoeker wordt

verwacht dat hij/zij zich nog de moeite doet te kijken en te lezen. Vlugge consumptie is er uit den boze. Wie in de zaal binnentreedt, verlaat het Aalst van de 21ste eeuw en waant zich terug in de 19de eeuw.

Onmiddellijk tegenover de ingang bots je op de handgeschreven statuten van de Christene Volkspartij. Je leest er omwille van welke principes mensen het leven zuur gemaakt werd. Links in de zaal krijg je een bloemlezing van de vele wantoestanden en vooral van de praktijken die deze wantoestanden mogelijk maakten. Wie weet dat het tuk-systeem betaling van het loon in natura inhield ? Geen wonder dat arbeiders nooit uit de greep van hun 'bewaarders' geraakten. Als je bovendien nog woonde in het huis van de baas, was het niet verwonderlijk dat patroons hun arbeiders in de ellendigste leef- en werkomstandigheden konden laten wegzinken.

De rechterkant van de zaal is dan weer iets meer optimistisch. Je vindt er de vele vormen waarmee de coöperatieve "Volksverheffing" probeerde iets te doen aan de wantoestanden in Aalst en omgeving : apotheken, fanfares, toneelkringen, spaarkassen, een mutualiteit ...

In het midden van de zaal krijgt de bezoeker aan de hand van brieven, kranten, pamfletten, foto's een levendig beeld van de strijd die de daensisten voerden. Je wordt er evenwel ook geconfronteerd met de interne spanningen tussen de gematigden en de meer radicalen binnen de partij.

De achterste wand van de zaal is voor een deel gereserveerd voor de geschiedenis van het daensisme in het post-Daens tijdperk. Omdat het sociale vraagstuk minder acuut geworden was, wierpen veel daensisten zich op de Vlaamse Strijd. Dat een aantal daensisten hierna op de rechtse toer gingen en aansloten bij het VNV, is eveneens bekend.

We merken tenslotte ook rechts van de ingang een ruim paneel op waar de bezoeker fragmenten kan lezen uit kranten die hun goed- of afkeuring voor de acties van Adolf Daens in het parlement niet onder stoelen of banken staken. De zo belangrijke strijd voor het algemeen stemrecht was volop bezig, ook in Aalst. Wat is nu de betekenis van dit museum voor het geschiedenisonderwijs van een Vlaamse middelbare school ?

In het algemeen hamert men er op, de bestudeerde onderwerpen concreet te maken, dwz. gekozen uit de directe leefwereld van de leerlingen. Ook wordt

gevraagd zoveel mogelijk te komen tot kennis via onderzoeken. Kan een studie van Aalst 1900 via het Daensmuseum daar niet perfect aan beantwoorden? Je kan natuurlijk niet alle historische onderwerpen te velde gaan onderzoeken, maar een bezoek aan dit museum heeft als voordeel dat de bezoeker direct geconfronteerd wordt met wat men noemt de primaire bronnen. Je kan tot dezelfde kennis komen via een goed historisch (wetenschappelijk) werk maar het lezen van een met de hand geschreven document, het bekijken van een vergeelde foto, het betasten van een uitgerafeld vaandel maakt geschiedenis zoveel levendiger en dus boeiender voor iedereen.

De ernst waarmee de bronnen samengebracht werden (dit blijkt uit de consequente bronvermeldingen) maakt dat de informatie er betrouwbaar en dus bruikbaar is voor een schoolbezoek.

Heel praktisch voor een schoolbezoek is ook dat je al de leerlingen samen kan houden in één zaal en dus hier en daar een woordje uitleg kan geven of ... sneller kan ingrijpen bij ongeregelheden. Het mag bijkomstig lijken maar het kan het verschil maken tussen een geslaagde of een mislukte studieuitstap. Het historisch materiaal is bovendien duidelijk voorgesteld, goed geordend (alhoewel een themabordje nuttig kan zijn) en kan door verschillende bezoekers

tegelijk gelezen, bekeken worden.

We willen niet vooruitlopen op de aanpassingen die reeds gepland zijn voor dit museum maar kunnen de kale muren niet aangewend worden om “gebruiksvoorwerpen” op te hangen die te maken hebben met de strijd van Adolf en Pieter Daens? Kijken naar historische relictten is een uitstekende aanvulling op het lezen van documenten.

Aansluitend is er ook een « daenswandeling » te verkrijgen die u meeneemt doorheen de stad naar de plekjes waar zich kristallisatiepunten bevinden van de daensistische geschiedenis. Het begin- en eindpunt van de wandeling is de Grote Markt, waar je onder het waakzame oog van de Zwarte Man een aangename voor- of namiddag daensisme kan afsluiten.

Xavier Meuleman

RENÉ DE CLERCQ (Vervolg van pagina 5)

Hij werd begraven op het kerkhof van Lage Vuursche te Maartensdijk bij Utrecht.

De Clercq debuteerde in het spoor van Gezelle met volkse, levenslustige en sterk ritmische gedichten op de natuur, de huiselijkheid en de ambachten (*Gedichten*, 1907).

Met *Toortsen* (1909) sympathiseert hij met het socialisme en schrijft hij heftige gedichten vol overtuigende sociale verontwaardiging.

De smart om de dood van zijn aanbeden vrouw resulteerde in *Uit de diepten* (1911).

In deze periode schreef hij ook zijn twee romans *Het Rootland* (1912) en *Harmen Riels* (1913).

Bij het uitbreken van de oorlog viel hij in *De zware kroon* (1915) heftig tegen de Duitsers uit en betuigde zijn aanhankelijkheid aan België en aan de koning. In *De Noodhoorn* (1916) echter keerde hij zich tegen hen om de achterstelling van Vlaanderen en zette met laaiende hartstocht zijn volk aan tot strijd voor een vrije toekomst. In deze forse, opstandige strijdliederen, die herinneren aan de Geuzenliederen, bereikte hij het hoogtepunt van zijn kunst.

Zijn later werk omvat bijbelse epische gedichten (*Van aarde en hemel*, 1915, *Tamar*, 1918 en *Maria Magdalena*, 1919), liefdespoëzie (*Het boek der liefde*, 1921, en *Meidoorn*, 1925), drie bijbelse treurspelen

(*Kain, Saul en David, Absalom*, 1934) en verhalen (*Het zonnefluitje* onder pseudoniem H.C. Joesken, 1926, *Een wijnavond bij Dr. Aldegraaf*, 1927 en *Te Lande*, 1928).

Tientallen componisten, onder wie Emiel Hullebroeck, Flor Peeters en Lodewijk Mortelmans hebben gedichten van De Clercq op muziek gezet en vele ervan behoorden al vlug tot het volksgoed. Denken we maar aan “Moederke alleen”.

De dichter was zelf, alhoewel muzikaal-technisch niet geschoold, een begenadigd toondichter in de geest van het Duitse romantische lied. Tijdens zijn ballingschap in Nederland welden de melodieën spontaan in hem op en werd het componeren een echte passie (7 reeksen René De Clercq-liederen en Liedereren voor Vlaanderen en Nederland).

In 1982, vijftig jaar na zijn dood, werden het gebeente en het grafmonument van De Clercq naar zijn geboortedorp overgebracht.

Het monument is het werk van de expressionistische kunstenaar Jozef Cantré. Het stelt de dichter voor die oprijst in de “tuin” van Dietsland. Met het aangezicht naar de zon gekeerd, drukt hij het boek *De Noordhoorn* tegen zijn hart. Met zijn linkerhand laat hij de moeder aarde, zijn Vlaanderen, zijn Dietsland niet los.

LETS, EEN CORRECTIE OP ONZE

L.E.T.S. staat voor Local Exchange and Trading System; vrij vertaald: Lokaal Uitwisselingsstelsel. Lets is een lokaal netwerk waarvan de leden onderling diensten ruilen waarvoor ze niet met geld vergoed worden.

Het ruilsysteem in deze vorm ontstond in een plaats in Canada waar op korte termijn heel wat arbeiders hun job en hun inkomen verloren. Uit noodzaak gingen ze weer ruilen, maar dan wel op een eigentijdse manier. Nadien heeft het idee zich snel verspreid over de hele wereld.

Lets is een manier om uit een allesoverheersende geldeconomie te stappen en zo te komen tot een andere wijze van 'ruilen' en uiteindelijk ook van samenleven. Iedereen, ongeacht leeftijd, opleiding, maatschappelijke status, geloof of persoonlijkheid, kan zich bij een Letskring aansluiten. Lets is gebaseerd op onderling vertrouwen en vertrekt van de fundamentele gelijkwaardigheid van alle mensen. Een ander centraal begrip binnen Lets is dat elke geleverde dienst of prestatie gelijk gewaardeerd wordt. Door die basisopstelling consequent toe te passen, wil het een dam opwerpen tegen diverse vormen van maatschappelijke uitsluiting.

Letsgroepen functioneren zeer eenvoudig. Ze zijn open netwerken van mensen die elkaar helpen, die het een of ander systeem vinden en gemotiveerd zijn om er ook werkelijk iets mee te doen. De kring draait immers alleen goed als mensen onderhandelen. Als lid van een Letsgroep kan je je diensten aanbieden en van andere diensten gebruik maken. Dat noemt men 'letsen'. Door te onderhandelen met andere Letsleden groeien er sociale contacten. Bij een beginnende groep kan een bestaande vriendenkring of een organisatie een goede uitvalsbasis vormen voor samenwerking.

Letsleden krijgen een zo groot mogelijke vrijheid. Ze maken hun aanbiedingen en vragen aan elkaar bekend en maken onderling afspraken over uitwisselingen van diensten of producten. Waarderen van de transactie gebeurt met een bon die het lid daarna bij de administratie binnenbrengt. Het handige is dat je niet noodzakelijk iets terug moet doen voor dezelfde persoon die iets voor jou heeft gedaan. Jij bakt bijvoorbeeld taarten of leent je fototoestel uit of maait het gras af bij een bejaard echtpaar; daardoor

komen letseenheden op jouw bon. Als je zelf een beroep doet op de diensten van iemand anders, dan gaan er letseenheden af die je opnieuw kan verwerven door op jouw beurt een dienst te verlenen aan anderen. De plaatselijke Letsgroep organiseert enkel het kader waarbinnen het ruilen zich kan ontplooiën. Ze maakt de lijst van vraag en aanbod op, een contactlijst, ruilbonnen, en zorgt voor de administratie van de ingevulde ruilbonnen. Het netto-resultaat van alle verrichtingen is steeds nul. Alles wat op een rekening wordt bijgeteld, gaat er immers op een andere rekening af. Binnen een Letsgroep zijn er dus evenveel schulden als tegoeden. Wanneer een deelnemer tegen de afspraken in uit het systeem stapt, neemt de organisator het positieve of negatieve saldo over zodat de totale stand steeds nul blijft.

Hoe groter het aantal Letsleden, hoe uitgebreider het aanbod. Toch verkiest men geen al te grote groepen; dit om het systeem beheersbaar en de sociale contacten kwantitatief en kwalitatief op niveau te houden. Eerder dan een groep onoverzichtelijk te laten uitgroeien, opteert men voor het vormen van een nieuwe groep.

Deelnemers moeten niet bang zijn om schulden te maken in een Letsstelsel. Zo'n tekort is immers niets anders dan de belofte in een later stadium zelf iets te doen voor een ander Letslid. In principe is het mogelijk dat een Letslid ver onder nul gaat en dus een zware verplichting tegenover de andere Letsleden opbouwt. Maar een kloof tussen arm en rijk is uitgesloten. Geen enkel lid kan meer dan duizend positieve ruileenheden vergaren maar ook niet dieper dan vijfhonderd negatieve eenheden zakken. Wanneer dat wel het geval is, moet men respectievelijk diensten vragen of aanbieden om binnen de toegestane zone te blijven. Het is een realistische voorwaarde omdat er een ruime keuze van diensten is en men zowel voor een individueel lid als voor de hele groep kan werken. Positieve eenheden verzamelen heeft weinig zin omdat ze geen rente opbrengen. Binnen Lets bestaat er geen economische transactie met andere groepen, zelfs niet uit de eigen streek of het eigen land.

Het gevoel te kunnen rekenen op een bredere groep mensen is belangrijk. Zelfs mensen die zeer geïsoleerd waren en een gevoel van verlatenheid hadden,

gaan na verloop van tijd anders functioneren.

In veel Letssystemen worden buitenstaanders, nieuwe leden dus, opgevangen door een peter of meter die hen vertrouwd maakt met de werking van de groep en met de basisregels. Hij of zij helpt bijvoorbeeld bij het bedenken van aanbiedingen en vragen. Het opstellen van een lijst is in het begin vaak moeilijk. De meeste mensen komen blijkbaar niet op het idee om juist de dingen die ze voor hun plezier doen, in Lets aan te bieden. Omdat ze zo sterk gewend zijn aan de combinatie tussen inkomen en verplichtingen, is het even wennen dat het binnen Lets gaat om het plezier van het 'geven'. En juist daardoor ontstaat een levendig netwerk waar mensen ook met plezier zaken en diensten 'vragen'. Een goede begeleiding zorgt ervoor dat de nieuwigheid meteen op het juiste spoor gezet wordt en verhoogt zo het socialiserende aspect van een groep. De peter of meter maakt de nieuwe leden ook duidelijk dat ze binnen Lets alleen die zaken of diensten mogen aanbieden die ze waar kunnen maken. Want wat je doet, moet je goed doen. Als een Letsgroep slechte diensten in het systeem heeft, wordt de kans reëel dat het systeem gaat stagneren en uiteindelijk zal verdwijnen.

Wanneer men Lets in de praktijk bekijkt, is het duidelijk dat het om een kleinschalig initiatief gaat dat niet aan alle behoeften van alle mensen kan voldoen. Heel wat buitenstaanders vragen zich dan ook af of Lets zinvol is binnen een mondiaal wordend economisch systeem. Er zijn evenwel tal van argumenten die pleiten voor een Letswerking. Kleinschalige initiatieven zijn vaak haalbaarder dan groots opgezette projecten. En omdat het op mensenmaat gemaakt is, geeft Lets ook een onmiddellijk effect en dus voldoening. Het heeft bovendien een signaalwaarde: dergelijke initiatieven kunnen mee aanzetten tot reflectie en mentaliteitsverandering.

Lets is geen alles-oplossend wondermiddel. Bij mensen blijven bepaalde remmingen en weerstanden bestaan. Timide mensen zullen binnen Lets ook moeilijker over de eerste drempels geraken. Mensen die moeilijk neen kunnen zeggen, zullen wellicht ook niet vanaf het eerste uur assertiever worden. Bovendien draaien Letsgroepen op vrijwillige basis. Het aanbod is soms beperkt en de vraag groot. Leden met een positief saldo kunnen van anderen niet eisen dat op bepaalde vragen onmiddellijk wordt ingegaan. Mensen moeten vaak zelf het initiatief nemen om bepaalde vragen opgelost te krijgen. En soms kan het lang duren vooraleer anderen op een bepaald aanbod ingaan.

De Duitse filosoof Ernst Bloch (1885-1977) spreekt in zijn belangrijkste werk *Das Prinzip Hoffnung* over de 'concrete utopie'. Het gaat daarbij om wensdromen die wel degelijk bereikt kunnen worden en die

daarom de ontwikkeling van mens en maatschappij mogelijk gemaakt hebben en nog mogelijk maken. Hij geeft daarvan talrijke voorbeelden, van de slavenopstand van Spartacus in het oude Rome tot de moderne arbeidersbewegingen. De diepste kracht van elke persoonlijke en sociale geschiedenis is volgens Bloch de hoop. Hij spreekt dan ook van een 'militant optimisme', omdat hopen volgens hem alleen maar gerechtvaardigd is als we tegelijkertijd proberen iets aan onze toestand te veranderen. Anders zouden we nog altijd in een slavenmaatschappij leven of zouden de arbeiders nog altijd even machteloos staan tegenover de uitbuiters als in de negentiende eeuw. "Zolang we iets aan mistoestanden kunnen doen, hebben we het recht niet die strijd op te geven..."

In het licht van die redenering lijkt Lets veel minder een onrealistische utopie, een kleinschalig spel voor enkele 'andersdenkenden' of 'uitgesloten'.

° Paul Coppens schreef een toneelstuk *Lets Doe het!* waarin hij wil laten zien, voelen en begrijpen wat Lets is, hoe en waarom mensen bij Lets komen. Het is een waar gebeurd verhaal met tal van scènes waarin heel wat toeschouwers zichzelf zullen herkennen.

° Voor meer informatie: Lets Vlaanderen, Rode Beuk 10, 2640 Mortsel; tel.: 03 / 440 41 96.

Voor Oost- en West-Vlaanderen: Piet De Muynck: 09 / 375 17 28.

Antwerpen: Erik Van der Veken: 03 / 239 11 25.

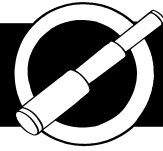
Vlaams-Brabant en Limburg: Karin Nolmans: 016 / 23 26 49.

F.V.C.

Beschermende leden

Pieter Amerijckx, Gent
Stephan Beeckman, Aalst
Christelijke Mutualiteit, Aalst
Jos Cnops, Erps-Kwerps
Tony Derde, Aalst
Willy De Turck, Leuven
Wilfried Dhondt, Ninove
Mark Gabriëls, Dilbeek
Rob Librecht, Vlierzele
Jerome Sallet, Aalst
Herwig Sonck, Denderleeuw
Stichting Em. Van de Gucht, St-Lambrechts-Woluwe
Roger Van der Cammen, Mol
Piet Van Eeckhaut, Gent

Het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen (OVV), waarvan het Priester Daensfonds deel uitmaakt, deelt in een persmededeling van 24 februari 2003 mee dat het “sterk ontgoocheld en verontwaardigd is door de amendementen goedgekeurd door de CD&V, die in het dossier ‘taal hoger onderwijs’ binnen het structuurdecreet tot een akkoord hebben geleid met de meerderheidspartijen op 20 februari 2003. We constateren namelijk dat, spijs de retoriek over de bescherming van het statuut van het Nederlands als onderwijs- en wetenschapstaal, die bescherming sterk wordt uitgehouden door die amendementen.”

Wat het taalgebruik betreft in de toekomstige ‘bachelors’ en in de toekomstige ‘masters’ “maakt de CD&V voor de bachelors een bocht van 0% anderstalige onderwijs- en studieactiviteiten naar 20%, voor de masters maakte ze een dubbelzinnige bocht van 20% naar een onbepaald %. Dat betekent dat ze instemt met een mogelijke brede verruiming tot anderstalig, zeg maar Engelstalig onderwijs in de normale curricula van het hoger onderwijs. Daarmee wordt het uitgangsbeginsel dat het Nederlands de onderwijstaal is in hogescholen en universiteiten ernstig aangetast.

Het feit dat dit bochtenwerk gebeurde vooraleer de hoorzittingen in het Vlaams Parlement over het Bologna-decreet beëindigd zijn, betekent bovendien dat de CD&V niet geïnteresseerd is om de eisen van het OVV, die ook de eisen waren van de CD&V-fractie Vlaams Parlement, op 27 februari a.s. publiek en officieel te aanhoren. Het betekent dat zij, in de gunstige positie van de door de meerderheid aangezochte partner voor het bekomen van de noodzakelijke 2/3 meerderheid, niet enkel haar eigen standpunten inslikt, maar dat zij daarenboven de meer dan 17.700 petitiehandtekeningen van het OVV en de 50 handtekeningen van voorzitters van Vlaamse verenigingen als waardeloos naast zich neerlegt.

De zorg voor de eigen taal is van essentieel belang voor het behoud van de identiteit van een volk. Die zorg kan heel goed samengaan met het verhogen van de vaardigheid van de eigen studenten in het hanteren van andere talen en met een gastvrije opvang van anderstalige buitenlandse studenten.

Om de taalvaardigheid van de Nederlandstalige studenten te vergroten, stelt het OVV voor: een verplichte cursus technisch Engels, aangepast aan het vakgebied (b.v. medisch Engels, juridisch Engels...) met daarop aansluitende practica; aanbod van een analoge technische taal cursus, aangepast aan de streek in Europa waar de student een deel van het hoger onderwijs wil volgen. In het kader van de gastvrijheid voor anderstalige buitenlandse studenten biedt het huidige decreet al onderwijs in een andere taal (vooral het Engels) aan. Bovendien stelt het OVV voor aan de buitenlandse anderstalige studenten die de reguliere cursussen in eerste en tweede cyclus

samen met de Nederlandstalige studenten willen volgen, de volgende faciliteiten aan te bieden: hulpmiddelen om snel Nederlands te leren (b.v. cursussen in centra voor levende talen, cd-rom voor zelfstudie...), een gedrukte cursus in hun taal (Engels of andere), de mogelijkheid om examens af te leggen in hun taal.”

* * *

Ongelijkheid tussen arbeiders en bedienden blijft.

Terwijl de rest van Europa nagenoeg geen probleem meer heeft met de ongelijkheden tussen arbeiders en bedienden, blijft in België die discriminatie bestaan. Alhoewel alle ambtenaren een eenheidsstatuut hebben, wordt er nog onderscheid gemaakt tussen werknemers die administratieve, manuele of technische taken uitvoeren. Er zijn geen doorstromingsmogelijkheden voorzien voor arbeiders, zelfs al zijn ze in het bezit van een grauaatopleiding, bijvoorbeeld mechanica grauaat. De vakbond hield geen rekening met de leerplicht tot achttien jaar waardoor vele arbeiders het diploma bezitten van hoger secundair onderwijs. Voor arbeiders met verscheidene jaren dienst werd geen overgangsmaatregel in de statuten opgenomen.

Arbeiders kunnen niet opklimmen door verworven competenties, bedienden wel. Leidinggevend werklie-denpersoneel zoals ploegbazen en meester-gasten hebben vele verantwoordelijkheden en moeten voldoen aan een profiel dat niet werd geherwaardeerd. In vele gemeenten werden ze ingeschaald in uitvoerende functies, terwijl klerken en opstellers in een leidinggevende functie werden ingeschaald.

De arbeidersstatuten druisen in tegen de pogingen van minister van Onderwijs Vanderpoorten om de technische en beroepsafdelingen te herwaarderen en maatschappelijk aantrekkelijk te maken. Wie in die afdelingen afstudeert, is veroordeeld tot een minderwaardig statuut in onze samenleving.

* * *

Ballet van Vlaanderen plant musical “Daens”.

Bij de musicalafdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen en Studio 100 zijn er plannen voor een musical gebaseerd op de film “Daens” van Stijn Coninx, naar het boek “Pieter Daens” van Louis Paul Boon.

De musical zou gepland zijn voor het seizoen 2005 als het gezelschap zijn twintigjarig bestaan zou vieren. Of de productie er komt, is echter nog maar de vraag, want door de reorganisatie van het Ballet wordt de musicalafdeling vanaf 2004 afgebouwd.

F.V.C.

Marnixring

Land van Loon - Nieuw Eyck

Nodigt u uit op een

UNIEK ORGELCONCERT gebracht door "Organistiek"*

Zondag 6 april 2003 om 15 uur
(J.S. Bach, Fr. Couperin, V. Lübeck, e.a.)

Kathedraal Hasselt
met aansluiting een receptie in 't Borrelhuis

De opbrengst zal overgemaakt worden aan de vzw "Vriendschap"* ons humanitair project.

Kaarten in voorverkoop aan 11.00 EUR bij de voorzitter Filip Vyncke
Tel: 011-63.44.55
Fax: 011-63.56.53

* Organistiek is een groep van acht muzikaal gedreven amateurorganisten.
* vzw "Vriendschap" was de ex-aequo-winnaar van de Daensprijz 2002

De betere specialist voor onderhoud en reiniging in de industrie, scholen, horeca, brandweer, federale politie, voedingsindustrie, garages, landbouw, veeteelt, gemeente- en stadsbesturen, sporthallen, fitness-centra, rustoorden en ziekenhuizen

Stephan Beeckman
Parklaan, 165 - 9300 Aalst
GSM (0476)51 22 82

Vlaams Neutraal Ziekenfonds

UW VRIJHEID, UW ZEKERHEID

Kies in alle vrijheid, **maar** mét een geweten
voor een professioneel **maar** ongebonden ziekenfonds

VRAAG VRIJBLIJVEND EEN INFORMATIEPAKKET

BEL GRATIS % 0800 - 9 - 4361

Admin. Zetel: Statieplein 12 - 9300 Aalst

BOUWBEDRIJF VAN HERREWEGHE

FAMILIAAL GESTRUCTUREERD BOUWBEDRIJF
MET EEN JARENLANGE ERVARING

Honderden referenties
nieuwbouw, appartementsbouw,
industrialbouw, openbare werken

Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
(053) 77 18 12

VHW ISOLATIE

- ! erkend dealer meest kwalitatieve isolatieproducten
- ! alle producten op voorraad
- ! gratis vrijblijvende prijsopoffertes
- ! eigen studiedienst voor berekening van isolatie
- ! nieuw in ons gamma, plaatsen isolerende chappe
- ! speciale kortingen voor doe-het-zelvers

Voor inlichtingen
VHW ISOLATIE
Verbrandhofstraat 34
9300 AALST
tel (053) 77 18 12
fax (053) 77 12 20

Uit sympathie

BACCARA DROOGKUIS

Geraardsbergsestraat 100 - 9300 Aalst

Tel.: 053 / 21 34 31

Maak Vlaanderen onafhankelijk

Word lid van de
**Vlaamse
Volksbeweging**

Secretariaat: 053 / 77 46 99

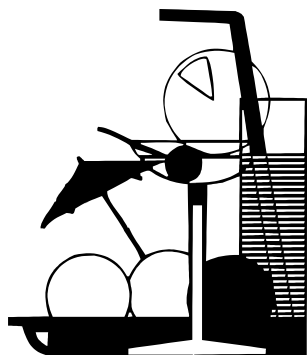
Geraardsbergsestraat 76-78
9300 Aalst
Tel.: 053 / 78 57 32

Sint-Annalaan 103
9300 Aalst
Tel.: 053 / 71 02 08

TAVERNE - RESTAURANT

't Land van Niem

Grote Markt 4 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 49 85

Weekdagen vanaf 11 u.
Zaterdag vanaf 10 u.
Zon- en feestdagen vanaf 11 u. 30
De keuken is doorlopend open vanaf 11 u.30

Voor vergaderingen, reünies en etentjes is er op de 1ste verdieping een zaal ter beschikking

St. Jorisstraat 21 - 23
9300 Aalst

Tel.: 053 / 77 03 72

Fax 053 / 77 04 82

Ginette Hereman

Klein- en groothandel
horecabenodigdheden- alu-vormen
alle verpakkingen - pick-up letters
seizoen decoratie - doopartikelen

Estaminet Den babbelaer

waar gezellig keuvelen
een kunst is

TAPAS VARIADAS Spaanse Wijnen

Bourgondische sfeer
met een zuiders tintje

Klapstraat 3 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 58 96

Dagelijks open vanaf 16 u.
Zondag, maandag en feestdagen gesloten

**KEN JE DE ZEVEN
GOEDE REDENEN
OM JE HUWELIJSLIJST BIJ
DE STER TE LEGGEN ?**

BON

Stuur ons deze bon, U verneemt ze alle
zeven en U ontvangt kosteloos en
vrijblijvend een kosteloze documentatiemap

Naam _____
Adres _____
Gemeente _____
Huwelijksmaand _____

♂ DE STER

Kapellestraat 2-4-6
Molenstraat 6-7-9-13-16
9300 Aalst
Tel.: 053 / 21 19 30

A black and white illustration of a bride and groom. The groom is on the left, wearing a tuxedo and a bow tie. The bride is on the right, wearing a wedding dress and a veil. They are both looking towards the viewer.